

„Иверія“ (ежедневно)
Кутаись
2-ой гильды, куй. Вер. гр.
Пурцхванидзе

ივერიკა

Table with columns for dates and prices: 12, 11, 10, 9, 8, 7. Prices listed in various units.

გაზეთის დასავალი და ვერო განცხადებამ...
დასავალი უნდა მიჰმართოს: თვითონ რედაქციას...

1877-1892 სახალტიკო და სალიტერატურული გაზეთი 1877-1892

ივერიკა

გამოვა 1892 წელს ივერიკის პირველი ნომერი...
თბილისში: ა) თითონ რედაქციას, ნიკოლოზის ქუჩაზე...

ტფილისის გარე მისაღობის უნდა დაბარონ გაზეთი...
Тифлиси. Въ редакцію грузинской газеты „ИВЕРІЯ“.

ტფილისის ქალაქის ეპოეო-ბისეკან...
ბილინის ძალაპის ბამბომა
ოუწყება საყოველთაოდ, რომ მის მიერ დანიშნულია ქალაქის მკურნალ-დისპენსარი...

ბილინის სათავად-ახანაურო სა-ადგილ-გამაულო ბანისაგან...
ტფილისის სათავად-ახანაურო სა-ადგილ-მამულო ბანის მართველობა...

ფლეტონი
ზროზანა
(ჭიკესა)
ზროზანამ კრძალვით ასწია თავი, წყლიდან მაღალსა ცასა შეჭებდა...

ბიბია და იანამ
(მელო ამბავი)
ტრა ტრა ტრა...
ფლეტონი და იანამ...

ლო პეტერბურგში დაბეჭდილი ავტორის სურათი და, ვისაც უყურდნა ზემოხსენებული წიგნი...

ასალი ამბავი
* * *
ბუთაბანის, 28 მაისს, მისი უმაღლესობა დიდი მთავარი გიორგი ალექსანდრეს ძე...

საბურთალოს, 28 მაისს, მისი უმაღლესობა დიდი მთავარი გიორგი ალექსანდრეს ძე...

საბურთალოს, 28 მაისს, მისი უმაღლესობა დიდი მთავარი გიორგი ალექსანდრეს ძე...

— წავიდეთ, კაცო, რა კოლმეილი ავგიტრედაბა?..
— მაშ მოდი პირობა შევკრათ, შემოდგომამდე ლაზთაიანი ტრანსპორტის შევიკრათ...

— მაიტი მაშ ხელი, ვინც არა, —
— ჭირი...
— თითოს რამდენი თუმანი უნდა დაგვკრიბო...

ოქტომბრის სამს ტრტია და ივანე პირობისამებრ ტფილისისაკენ გაემგზავრნენ...

მწიფობიანად ჩაიარა და ავად არავინ არ გამხდარა, თუმცა მცხოვრებლებში ძალიან შიშობენ...

ვინც-კი იმიერ-კასპის მხარეს ხოლერით ცვდება, მაშინვე ღრმა ორმოში ასაფლავებენ...

საბურთალოს, 28 მაისს, მისი უმაღლესობა დიდი მთავარი გიორგი ალექსანდრეს ძე...

ლოს, როგორც იყო, ერთმა გლეხმა კაცმა ბევრის ზეწვრა-მუდარის შედეგად...

— არა, შენი ბრალია, შენა თქვი, უწევთო...
— უცხო კაცმა ჰქოთა:
— სადაურები ბრძანდებიო?..

— ჩვენ კახელი ახანაურ-შვილები ვართ...
— მერე განა არ მოგხსენებოდით, რომ ამ დღეში კახეთიდან ქალაქში ერთ დღეს ვერ უწევდით...

რელი სენი რუსეთშიც გაღმობიანეს. ასტრბადიდან ამხვი მოვიდა, რომ იქ სულ ხუთი კაცი მომკვდარი ხოლერით და იხი იხი, ვინც მეწვიდნენ გამოქვეულა...

რადგანაც იმიერ-კასპის მხარეს ხოლერა აღმოჩნდა, ეპიდემიის ემიჩი, როგორც დღემით იწყებინ, ივანის დამღვეს პეტერბურგს აღარ წავა და მოუტდის ხოლერის განვლუბას...

ტფილისში გუშინ ხმა გაავრცელდა, რომ ხოლერა აქაც აღმოჩნდა და ორი კაცი ორთაქალაში, ერთი — ევრაზე, რვა — ავღანარში და ხარეზში მოკვდა ამ სენითა. შეგვიძლიან დავარწმუნოთ მკითხველნი, რომ ეს ჰორია და ხოლერა არც ტფილისში და არც სხვაგან სადღესა-საბურთალოსში არ არის...

* * *
დღეს, 5 ივნისს, დანიშნულია საგანგებო კრება ტფილისის საქალაქო საბჭოსი. განსახილველი საგნებია: მოხსენება სასანიტარო კომისიისა და გამგებობის იმის შესახებ, თუ რა ღონისძიებანი უნდა იქმნას მიღებული ქალაქის გასაღიანებისათვის ხოლერის განვრის გამო...

ნაურ-შვილები ბრძანდებიან და ჩიონი...
დაეკითხა ტრტია ამ კაცს:
— თქვენ ვილა ბრძანდებიო?
— მე განხლავარ ისეა ქლესოვი.
— სადაური ბრძანდებიო?
— ქალაქქეო?
— სად მიბრძანდებიო?
— ემანდ ხანშედე, ზურის სასყიდლად...

— ეტყობათ სამსახურის კაცი ბრძანდებიო?
— დაი, ქალაქში კვარტალნაი, გახლავართ...
— კარგა ვაგვიანიო, ივანემ წამოიხანა: ქალაქში ერთი ნაცნობი კაცი მაინც გვეყოლება.
— რატომ არა?..
— გახშობ რომ გიშოვიდეთ რასმე, ქალაქის ანგმესაც ვაგამადლიო...
— ივანემ უზრძანა მსახურს:
— ამა ბიჭო, გაიქე და ერთი ქათამი და ზურები გვიყიდე სადმე...
— მსახურმა მიუღო:
— ზურები-კი ვახალათ, ჩემთვის ჩაიწვივე ზურჯინშია.
— მაშ ქათამი იყიდე...

— მერე განა არ მოგხსენებოდით, რომ ამ დღეში კახეთიდან ქალაქში ერთ დღეს ვერ უწევდით...
— ჯერ ჩვენ ამის მეტად ამ გზაზე არ გვივლიდა და რა ვიცოდით, თუ ასე შორს იყო...
— მაშ ქალაქში ჯერ არ ბრძანებულხართ?..
— არა,
— ამ კაცმა შეატყო, რომ სამწიფე...

სისა ავტორი წყლის საწმენდ მაშინების შესახებ.

* * * ქალაქის გამგეობის უფროს ავანტი დაინშნულ იქნა პირველი იენისიდან ბ-ნი დ. გ. ბილანაშვილი, ნაცვლად ბ-ნი ალიხანოვისა, რომელიც სხვა კერძო სამსახურში მსახურობდა. ბილანაშვილის ადგილი მიიკავა სამსახურიდან გამოსულს პოლიციის თამაგის.

* * * როგორც ამბობენ, ოსმალეთში იქაურს ცენზურას ტვილისიდან სომხურის გავრცელების არქაინების მიღება ილუკრიადაც.

* * * ა. ს. ხანანაშვილი, რომელიც ამ ყაზდ ტვილისში იმყოფება, მიმგზავდება ერევნის გუბერნიას ღკახეთში, რადგან მოსკოვის საარხეოლოგო საზოგადოებას დაუვალდებოდა დაათვალიეროს ზემოხსენებულ მხარეში აღმოჩენილი წარწერების და ძველებური მხატვრობა. ამას გარდა, სასწავლებელსაც, საცენტრალურად და საანთროპოლოგიურ საზოგადოებას მიუწვდის ბ-ნი ხანანაშვილისთვის, რომ გეოგრაფიულად აღწეროს ტვილისისა და ქუთაისის გუბერნიები.

* * * წყარო-კითხვის საზოგადოების მინდობილობით, წყვირი სხენებულ საზოგადოების გამგეობის ბ-ნი ცხველად ამ დღეებში გაემგზავრება ბათუმში იქაურ სკოლის სადგენი. ამ რევიზიამ უნდა გარდაწყვიტოს ბედ-ღობაში ბათუმის ქართულის სკოლისა. ამ უკანასკნელს დროს, როგორც ჩვენს მკითხველებსაც მოგხსენდება, ლაპარაკი ჩამოვარდა საზოგადოებაში იმის თაობაზე, რომ სხენებულ სკოლა ბათუმშიდან ქობულეთში იქნას გადატანილი. შეიძლება ბევრი კარგი საბუთი ქაინდეს, „საზოგადოებას“, რომ ქართული სკოლის გადატანას აპირებს ქობულეთში, მაგრამ ამასთანავე არც შემდგომად უნდა დაიფიქროს. ქართული სკოლა ბათუმისათვის ესლა უკვე საქართველოს შედგენს; ათი წელიწადია, რაც იგი ბათუმში არსებობს.

ბიკი რომ წავიდა ტიტიაში ჰკითხა ისაკია.
— მარადია, როგორი რამ არის ის თქვენი ეხლანდელი მთავარ-მართებელი? ძალიან პურადს არ ამბობენ-კი...

— ოღონდაც, მიუგო ისაკიმ: — თითო ისეთ წვეულობას მართამს, რომ ლამეში ასი თუმანი პირს არა მსწენდს*.

გაიოცა ივანემ და სთქვა:
— აბა, აბა, ისეთს რასა სკვენ. ასე ვთქვათ: თუნდა სულ ცოლიერი დაკეპილი ცხვირის ღუმე იყოს, მაინც მაგთენი ფული როგორ უნდა დამხარჯოს?...
— რომ მიბრძანდებით მაშინ ნახათ, უთხრა დიდიხეთი ისაკიმ.
ჩვენ იმისთან რა საქმე გვაქვს, ჩვენ საქმიერად მივიდეთ...
— ამ დროს ბიკი შემოვიდა და მოახსენა:
— ვიარე, ვიარე და ვერ ვიშოვნე, არაინ არ მომყავდა...
— მაშ რა გვეშველება? ორთავე ერთ, ხმად წამოიძახეს.
— სწორე ვიხარათ, მეც-კი მოვშვიდე— უთხრა ისაკიმ... აბა, ბიკო, ერთი სახლის პატრონს აქ დაუძახე.

ბობს და საზოგადოება უკვე შეჩვიოდა. ესლა უფროად სკოლის გაუქმება ძლიერ სამძიო იქნება ბათუმისთვის. თუ როგორც მოახერხებს, ის ფეხობინება, რომ ქობულეთში სხვა ქართული სკოლა გაიშროს და ბათუმისა ისევ ბათუმშივე დარჩეს.

* * * დაიბეჭდა და გამოვიდა ახალი ქართული წიგნი „ნიმუში ქართველთა ერის პოეზიის“, დაწერილი საზამთროში სამსონ ლონდაძის მიერ. წიგნი მოთავსებულია სხვა-და-სხვა მწვენიერი ხალხური ლექსი და ორი არაკი. წიგნი შეიცავს 34 გვერდს და ჰქონდა ორი შურტი.

* * * ორს ამ თვისისა ტვილისის ქალაქის მოზარდებს საინფორმაციო ტვილისის გუბერნატორის უმათებელს სენატში წარსადგინდა— იმის თაობაზე, რომ საგუბერნო ადმინისტრაციამ ქალაქს უკანონოდ დააკისრა ერევნის გუბერნატორის მოვლა 2/3 ვერსზე ქალაქის ტვილისის მიღაობაში. საინფორმაციო ტვილისის მოზარდებს ამ გვარად არის დასაბუთებული: 1890 წელს გზათა სამინისტრომ გააუქმა გზატკეცილი ტვილისიდან აქსტაფაშვი, რადგან ტვილისის გზა არის გამართული. გუბერნიის ადმინისტრაციამ თავისი მხრით შესაძლოდ ვერა სენა სხენებულ გზატკეცილს გაუქმება, რადგან მასობრივი ადგილობრივისათვის დიდი საშუალება მნიშვნელობა აქვს, და მისი შენახვა დააკისრა გუბერნიის საერობო დაწესებულებათა. ქალაქის მოზარდების აზრით, თუ სხენებულ გზა ერთობის მზარუნველობას მიუძღოდა, ქალაქი განათავისუფლებულ უნდა იყოს განსაკუთრებულის ხარჯისაგან სხენებულ გზის შესანახად, რადგანაც გუბერნიის ქალაქი საერობო და გადამსახდს დიდს იხდის. რაკი ამ სახის საერობო გარდასახდს იხდის, ქალაქს უფლება აქვს კოტორიანად ისარგებლოს მისიც იმ საქმით, რა საქმეზედაც ის გარდასახდს იხარჯება. ხოლო საგუბერნო ადმინისტრაცია განსაკუთრებულს ხარჯს სთხოვს ქალაქს სხენებულს გზის შესანახად და ამ სახით ორი

ბიკი გვიცა და სახლიმ პატრონი შემოგზავნა:
— მაშ გასასყიდ ქათამს ვერ გვიშოვნე? უთხრა ისაკიმ ამ კაცსა.

— არა შეაე, შენი ჰირიმე.
— პატი?
— არც ის.
— ინდოური?
— სადისთანა მსხვილ-მსხვილი უფრო მისი არი?

— როგორ, არა გყავთ-რა?
— რომ გახლდეთ-რა.
— კვერცხები?
— თუ ქათამი არ მყოფლება, კვერცხი რილასი იქნება?..
— ვერც ყველს ვიშოვინე?
— ვინ მოგავა...
— კაცო, ან ლობიო, ან მწინილი?
— არა გვაძალია-რა და რა ვუყო.
— მაშ იცი, რა გითხარ: შენ კარგი ლამაზი კენჭები ამიკრიფე, გარკვევ და მომიტანე, ჰქონს შეკამანდს მინც ვიგვეთებ. ქაბას ხომ მათხოვებ?
— გულე-კაცმა ჩაიციხა და ლობილით მიუგო:
— რატომ არა.
— გავიდ გოგურში და ცოლს უთხრა:
— არიქ, დედაკაცო, მიშველე,

ხარჯი მოსდის ქალაქს ერთი საკვირისთვის. ამის გამო ქალაქის მოზარდები ითხოვენ, რომ სხენებულს განკარგულება საგუბერნო ადმინისტრაციისა გაუქმებულ იქნას.

* * * გუშინ, 4 მაისს, დილის 8 საათზე, ტვილისიდან სურამში გაემგზავრნენ საიუსტიციო სასწავლებლის მოწოდები.

* * * ჩვენ მივიღეთ კიდევ ახალი ქართული წიგნი: „გმირისთვის ქალი“, მოთხრობა სოფლიან გვალაში მისი, დაბეჭდილი ბ-ნი ზ. ქვიციანი მიერ. მოთხრობა „გმირისთვის ქალი“ ჩვენს გავრცელებულ ფელეტონებში დათხოვდა წლის წინად. წიგნი საქმიად სურათად და ლამაზად არის დატანული. ამ წიგნი 271/2 ფურცელია და ჰქონდა 20 კაპ.

* * * ჩვენის ქალაქის ახალგაზდა ხელისნემა ამ ბოლის დროს ვეროპისაკენ იწყეს გამგზავრება და იქ თავიანთ ხელობის უკეთესად შესწავლა. მაგალითად, ამ ყაზდ ორი ქართველი ახალგაზდა ხელობანი გემინანიაშია და იქ სიუ კარგად შესწავლილი თავიანთ ხელობა, რომ იქაურს ქარხნებში დარჩენილან სამუშაოდ მექანიკითა თხოვნით. ერთი ქართველი ახალგაზდა ხელობანი ქარხანა ამერიკაში წავიდა და ერთიც ამ დღეებში გაემგზავრა ნიუიორკს, ელისონის ქარხანაში უნდა ეიმუშავო. ეს ახალგაზდა აპირებს ცხვირის შეკეთებას, რაკველი, სოფ. ტალიანი. პირველად ამერიკა-კავასის რეინის გზის ქარხანაში სწავლობდა რეინის ხარკობას. აქ ჩინებულად დამთავრებია სწავლა. ასე მომზადებულს ხელობანებს ძლიერ ადვილად იღებენ ელისონის ქარხანაში და სამს წყველიან დასაშვრებს სახელისონი სწავლავლანსათ.

* * * ოსურეთი: კვირას, 31 მაისს, ყანაღება ხელ-ახლა მოგვგარნეს თავი. სოფ. მელექელურს მოკლეს ერთი ყაზბი-რუსი და ორიც დასჭრეს და ტყვეს და ღრეს მისცეს თავი. ყაზბიები დიდი ხანია იღნენ ამ სოფელში ყაზბათა წინააღმდეგ სამოქმედო და წყალი შეუტანენ, მე კენჭები ავრყვებდა და კარგად უყურებ, რომ ჰქონს შეკამანი ისწავლო...
გაიოცა დედაკაცმა და სთქვა:
— რას ამბობ, ჰა? ჰქონს შეკამანი ვის გაუგია?!

— ამა ეს-კი შეინახე და შენც გამოვადგებო... თითონ ჩაიყარა პურტი ამ ხირბიტოში და შევეცენენ. ტიტია და ივანე იძიხდნენ: ვის ჰქონს შეკამანი რა გვერიელი უფროლო. ისაკი-კი გუნებაში ანაზობდა, ამ მხედ ხალხში თუ ეს არ მოგვინებინა, მშვირი დაგერჩობოლო... როცა დასაძინებლათ მიწვენენ, ჩამოუვლო ივანემ ისაკის ლაპარაკი:
— ახლა ჩვენ რომ ქალაქში ჩავალთ, სად უნდა დავდგეთ? ისაკიმ მიუგო:
— ნათესავე არავინა გყავთ?
— არა.
— მაშ კოლოტანთ ბაქმი მშვენიერი ოთახები გახლათ და იქ ინებეთ დგაო.
— ჰოო, ეგ კარგია...
— მერემ ანაზობაში ხომ წაბრანდებით?
— როგორ არა...
— როდესაც ტანს დანიანთ, ბუთი...

ქვილად, მაგრამ, როგორც ვხედავთ, ამ განკარგულებამ ვერ მოიტანა სასურველი ნაყოფი.

* * * გოარი: მკითხველებს მოხსენებთ, რომ ყველა მასობრივ ივენეტებში ყაზბათში კალიის გასულე-ნაღ. სხვათა შორის ჩვენის მასობრივ ივენეტებში ვაგზაინი გლენი რამდენსამე საზამთროსისი და აი 29 მაისს რა ამავე მომხდარა იქ: როდესაც აგროვებდნენ გლენები კალიის, ნათეს ასხადნენ და ცეცხლს უკლებდნენ დასაწყვად, ამ დროს ორს გლენს, რომელიც ივენეტის სოფ. გომილგან გაგზავნილი, მოკვლიათ ცეცხლ ტანისამოსზედ. ცეცხლ მოკვლილებული და გამწარებულები დრო ბოლდნენ აქეთ-იქით ტრიალ მინდორზე იმოდენა მუშა ხალხში. ეს ამავე შენიშნა თურმე გოარის მასობრივ უფროსის თარგამიანა ა. 3—ემა, რომელიც მასობრივ უფროსს განკარგულებით იორ დანიშნული ოთვდლოვლად გლენების კალიის გაწყვეტის დროს. მაშინვე გაქანდა, სწვდა ვერ ერთს, შემოახია ტანისამოსი და ტიტველა დასტოვა. აგრეთვე მეორეც გაატიტვლა და ამ სახით ორივენი ცეცხლს გადაარჩინა. თუმცა გლენებს სხეულამდის უწია ცეცხლში, მაგრამ, იმედია, რომ მოარჩნენ. დაიწყო გადარჩენილი ცოცხლ მკვდარი გლენები ტვილისის სამკურნალოში არიან დღეს მოსარჩენად. თითონ ბ-ნი 3—ეს ცეცხლ-წყალბეულ ტანისამოსის ხედაში და შევიღებაში ხელები ძალზე დასწვია.

* * * ჯეიჭხუღა: 2 ივნისს, საღამოს 10 საათსა და 25 წამზედ მატარებელი № 33 როცა ისართა მახლობელი, მისრემ კოვალენკომ სიჭქარის გამო ისარი რიგინად ვერ გაასწორდა და მატარებელი ლიანდაც გაინდათ მასწავლებელთა და მომსახურებელთა. 1 საათსა და 30 წამზედ მატარებელი ისევ ლიანდაგზედ შეაყენეს.

* * * უიარაღი: 3 ივნისს მატარებელი № 41 ყვირილის სადგურს მიუახლოვდა, სად ურზედ არ გაჩერდა

ისაკიმ ნიგოზი ჩაყარა, მიუჩი-მოლური და ჰატარა ხანს უნა უთხრა:
— ახლა ვაქმეში მომიტანეთ...
მოართვეს ვაქმეში, ისაკიმ ყველას კრძა დაუხსა, კენჭები ამოკრიფა, დედაკაცს მისცა და უთხრა:
— ამა ეს-კი შეინახე და შენც გამოვადგებო... თითონ ჩაიყარა პურტი ამ ხირბიტოში და შევეცენენ. ტიტია და ივანე იძიხდნენ: ვის ჰქონს შეკამანი რა გვერიელი უფროლო. ისაკი-კი გუნებაში ანაზობდა, ამ მხედ ხალხში თუ ეს არ მოგვინებინა, მშვირი დაგერჩობოლო... როცა დასაძინებლათ მიწვენენ, ჩამოუვლო ივანემ ისაკის ლაპარაკი:
— ახლა ჩვენ რომ ქალაქში ჩავალთ, სად უნდა დავდგეთ? ისაკიმ მიუგო:
— ნათესავე არავინა გყავთ?
— არა.
— მაშ კოლოტანთ ბაქმი მშვენიერი ოთახები გახლათ და იქ ინებეთ დგაო.
— ჰოო, ეგ კარგია...
— მერემ ანაზობაში ხომ წაბრანდებით?
— როგორ არა...
— როდესაც ტანს დანიანთ, ბუთი...

— რომელი ერთი განიშნო, მე ქალაქში ბუთი-ეჭვს ადგოლასა მაცქს სახლებში... მოჰყვა და ვისც უპარველეს სახლებში იყო, სულ თავის სახლებად მოუთუვლა...
— კარგი, მოგახსენებთ... ეს თქვეს და გასწერს ქალაქისკენ.
(შემდეგი იქნება)

და ტვილისისკენ წამოვიდა. ამ დროს იქვე ლიანდაგდნენ ორი ვაგონი უნდა გადაეყვანათ. მატარებელი № 41 ამ ვაგონებს დიფეხა და ორი ჩამოსასვლელი კიბე მოსტება.

* * * გაკაცე: სოფ. ბათაყოში, ეს სამი კვირა მტკია, რაც რალაც გადამდებდა სახანდა იჩინა თავი. სახანრო მკურნალმა ძლიერ სამშრ სახად აღიწო; დარგება მისცა სოფელს და რალაც საპურებელი წამლებიც დალოტავა; სოფელსა საყოთარი ფერმა უკლებდნენ დასაწყვად, ამ დროს ორს გლენს, რომელიც ივენეტის სოფ. გომილგან გაგზავნილი, მოკვლიათ ცეცხლ ტანისამოსზედ. ცეცხლ მოკვლილებული და გამწარებულები დრო ბოლდნენ აქეთ-იქით ტრიალ მინდორზე იმოდენა მუშა ხალხში. ეს ამავე შენიშნა თურმე გოარის მასობრივ უფროსის თარგამიანა ა. 3—ემა, რომელიც მასობრივ უფროსს განკარგულებით იორ დანიშნული ოთვდლოვლად გლენების კალიის გაწყვეტის დროს. მაშინვე გაქანდა, სწვდა ვერ ერთს, შემოახია ტანისამოსი და ტიტველა დასტოვა. აგრეთვე მეორეც გაატიტვლა და ამ სახით ორივენი ცეცხლს გადაარჩინა. თუმცა გლენებს სხეულამდის უწია ცეცხლში, მაგრამ, იმედია, რომ მოარჩნენ. დაიწყო გადარჩენილი ცოცხლ მკვდარი გლენები ტვილისის სამკურნალოში არიან დღეს მოსარჩენად. თითონ ბ-ნი 3—ეს ცეცხლ-წყალბეულ ტანისამოსის ხედაში და შევიღებაში ხელები ძალზე დასწვია.

* * * იქადაცე: წარსულის წლის ზაფხულს ბარის ოსების საცეცხლსი სამარელო სკოლების ინსპექტორი მამა ლონდაძე სკოლების საინფორმაციო მოვიდა არ ვიცი, რა მიზეზების გამო ამ ზაფხულს მაინც იმედი ჰქონდათ მასწავლებელთა და მომსახურებელთა—წელს მაინც დაგებდაც ჩვენი ინსპექტორი, მაგრამ წელსაც გაუცრუვდათ მოლოდინი. მამა ლონდაძე მათგანად წელს, მაშალ ყოველად უსამედდლოცის საქართველოს გზარხოსის მინდობილობით, არღონის სკოლის ზედამხედველმა მამა

ქეისი სტაქარე ლულოდამ ჩამოდინილი ცხვირ წავიო უნდა მიიართო, რომ ექვსი წელი რაც ქუქვი გაქვი, გასწმინდოს, თორემ მტკვარი ძალიან ცივი გოგონა და პირველათ რომ ითრთმევი გაწყვეთი...
— ოჰ, რა მიხარია, რომ შემხედით, თქვენკან ყველს კარგათ გავიგებთ... ამ ლაპარაკში ჩაძინათ. დლით, რომ გაიღვიძეს, დაუხსა ტიტია:
— ისაკი, ისაკი!.. ისაკიმე ხმა მიმსცა:
— ჰამე?
— აბა, მივდივართ და შენ დივიგანე?
— არა, მეც ხვალ იქ ვარ...
— მაშ მივდივართ...
— რა, რასაკერილია, გნახათ, უთხრა ივანემ, მაგრამ რომ არ ვიცი თქვენი სახლი რა ადგილის არის?
— რომელი ერთი განიშნო, მე ქალაქში ბუთი-ეჭვს ადგოლასა მაცქს სახლებში... მოჰყვა და ვისც უპარველეს სახლებში იყო, სულ თავის სახლებად მოუთუვლა...
— კარგი, მოგახსენებთ... ეს თქვეს და გასწერს ქალაქისკენ.
(შემდეგი იქნება)

რო ნემ დ. იარა სრეეზო... აქაური სკოლები.

* კონარის გავისე „ნორ-დარს“ სწერენ ბათუმიდან, რომ იქ ამას-წინად სამხრეთ მოგარდნილი ჩოროხის წყალი და მრავალი ქართველ-მამადიანი სოფლები წაუღეკია. წაუღეკია კანები, ბაღები და სახლები. ესეთი უბედურება ამ სოფლის ხალხს თითქმის ყოველს წელიწადს ემართებათ ხოლმეო.

* გაზეთი „ნორ-დარს“-ი სწერს, რომ დროებით აკრძალულია იმერ-კასიის მხრისა და სპარსეთიდან ბაქოში საავტორო საქონლის შემოტა-ნაო.

* 4 იანვარს ზოგადიან მოსკლემ საეპისკოპოსო ადმინისტრაციის დასა-ჯავი რაი-სადგომი დასა-სამხრის ვიწრო ქუჩისე თუხარდის სახლში პა-რეფო კუპეროვსა და ბაგრატ ხანინოვ-თან. დასაშავო ოქი შეუდგენეს და პა-რესის ტეხას მასკეს.

* 3 იანვარს, ნაშუადღევს ორს სა-ხალხს სენავს მასხრის მასწავლებელს ნა-ყო ბოკიანას დახარისხების ქუჩისე ს. მას. დაწუბულა მისი მოკანა ვასლ-რომანოვს. დასაშავო შეპირეს.

* ამჟამს დღეს ტყუადისის მისე-რუდას როდს დახარისხების ნა-ყოლორის ქუჩისე დასა-გაუბრად სე-დადამ, საუთა გაგანეს ტანსე და წე-რედა მისედა, რას გომოგ დაქუჩა ზაი-ნასხე, სედა და მასრა. ჭედა სამეურნა-ლოში გაჭედასხეს სეჭედად.

ადბა რ სოფელი

(მოწერილი ამბავი)

საშუაში. მისის 12 მიწვეულნი გახლდათ ბან სუბუმის ოლქის უფ-როსისაგან სხვა-და-სხვა წოდების აღ-მოჩენილნი კაცნი კოდრის და გუ-დაულის „უფსტუბის“ მოსალოაბისა. ღელად და მოსაზრებლად—თუ რა საშუალება იქნას მიღებულ მოსს-ბობლად ამ უკანასკნელ ნაწებში მე-ტად ატეხილ ცხენების ქურდობისა. ამ ლაპარაკს დაესწრო და მონაწი-ლეობაც მიიღო აქაურმა მომრიგე-ლებმა შუა-კაცმა ნ. ალექსიევსკი-ევმა, რის გამო ჩვენმა ყრბობამ, ბასის გათავების შემდეგ, გულითა-დი მაღლობა გადუბადა.

წყაითხულ იქნა ის არხა, რომე-ლიც ჩვენმა თავდაზნაურებამ და გულს-კაცობა მ. კოლორისამ მიგართო ბან ქუთაისის გე გარ ტარს და რო-მელიცა ეხ რეთი შექმნა. იგანს ჩვენ მოკრულენო სხვა-და-სხვა აღონის-ძობით პროექტისა მ. ს. სპობლად ამ საინჟინო სერის დასაწამი იძუ-ლებულ გეგმა დას. ორ ჩვენ თითხულ გავწყვეტით ჩვენზე ცხე-ნი—თუ საქანელი—ისე შეგავსებენ ქურდებმა. არხის წყაითხვის შემდეგ გამოუცხადეთ ოლქის უფროსის, რო უკეთეს ეს ჩვენი დროებით წესები არ იქნება შეწყნარებულ მოთავრებას-გან, ქურდობა სხვა ფრიც არ ამო-გადება—თუ ჩვენში და მიწისთან გა-გვისწორებს—თუ დიდეს და პატი-რასაც.

ერთი ჩვენთაგანი ხაშუკო ანჩაბა-ვი წავდა წინ და დაახლოებებით წარ-მოსთქვა შემდეგი: „ქურდები იქამდის

გათამამდნენ, რა არამც თუ გე-ვარდებანი სახლებში და გვცალებენ ცხენს და საქონელს, ჯაბრისა-ც-ი გვახდენებენ—თუ დროით და ნებით არ ჩავბარეთ, რასაც-ი გვთხოვენ.“ ამას წინად, წარმოსთქვა ერთმა მოხუცმა შვიკის დიმილით: ერთს ლარბ-ლატას მოპპარეს ერთად-ერთი მწველელიძროხა, ჩილის, მაწიკარის ხბოს გაყოლები-ვი ედარ მოახხებეს. მეორე დღეს მაღის მოხრობელი (ან თვითონ ქურდი, ან მისივე ამხანაგი) და ეუბნება ძროხის პატრონს: „ბუ-თი თუბანი მომეკ და შენს ძროხას დღესვე იპოვებ.“ დღერით არ არის შენში, ეუბნება ძროხის პატრონი, ჩემი ძროხა მევე ვიყოფა! ნუ იყი-ბები, ნახამ რაც მოვიგა! დამუქე-ბული შორდება მოხრობელი. იმ და-მის ის ხბოც გაქრა!“

ბოლოკის უფროსის კითხვად — თუ რა მიზეზია ასე ატეხილ ქურდო-ბისა, ეს ვუთხარებ: „წინად ქურდების მოგამდ ვახლდათ ის წესები, რომელიც ჩვენში იყო შემოღებული და რომე-ლიც აწ გაუქმებულნი ვახლეთ, რომ-გორც წინააღმდეგი კანონისა და რომ-ლის აღდგენის ნება-დართვის შეუ-მდგომლობას, სადაც დაგისთანაც კერ არს, თქვენი ვთხოვ, გვედარებეთ. ეს პირველი. მეორე ის, რომ ქურდებს აკაცებდა შიში გარდასახლებისა და მინისტრაციო წესით, ეხლა-რაც ზო-გერთი ჩვენთაგანი, ჩვენსა-ც-ი შე-სანიშნავი ქურდი, ჩვენსავე თხოვნით დამწყვედული და საიდმინისტრაციო წესით გაგზავნილი, დაბრუნდა, მო-თხოვითა მათითა ასტყდა ეს საში-ნელი ქურდობა: იმით და იმითა მო-მხრებმა ვაგადეს მთელს აფხაზეთში ხმა დასტურითა ქურდობისაო!“ თავად რა ვიყავით და ამ ხმის და ცხადის მაგალითის დახმარების შემდეგ, სულ გადივირეთი!.. გვიმეღეთ, თქვენი ქორმი! დავგახსენით ამ ქორისაგან; არაქათი ცხარ არის! ვიმეორებთ: ლა-მის საქონელი გავწყვეტით და გ-ვეწყვედს... ჩვენ ძალიან კარგად გვემისა და ვიცით, რომ რასაც ვე-თხოვთ, არ ვთანხმება ეხლანდელს კა-ნონებს, მაგრამ ჩვენც იმითა გ-ვაწყვეტთ და გვედარებთ შეწყნარებ-სა წესების წესებისა, რომ მეტი ჩარ-ა აღარ გვაქვს, რომ კანონიერის დე-ენით, ასულებით“ ვერაგვებენ რა. და ვერას ვაგებებით კლდეც...

ასე და ამ ნაირად ლაპარაკობდა ჩვენ მაგიერ ჩვენი ხაშუკო. ოლქის უფროსმა და მომრიგებელმა შუა-კაცმა ნ. ალექსიევსკი-ევმა ატეხეს ერთიგანეთი რაღაც ჩემი ლა-პარაკი, რომლის შემდეგ პირველმა ადვოკატმა შუამდგომლობა მივართო წინაშე შესახებ ჩვენის თხოვნის შე-წყნარებისა.

უნდა მოვახსენოთ, რომ ამ ორის წლის წინად თვით ოლქის უფროსის წარდგინას თითქმის ამ გვარეც წეს-ლებანი, მაგრამ თურმე არ შეეწყნა-რათ...

დამწერი ვინმე კოდრული (შემდეგ იქნება)

რუსეთი

„Правительственный Вест-ник“-ში დაბეჭდილია ოფიციალურ-რი განცხადება იმის შესახებ, თუ როგორ ეტობა და მოთვრობა შარშა-ნდელს სიმშლის და რამდენი ხარჯი

მოუვიდა ან ხაზინას და საზოგადო-ებას. ხსენდება განცხადებაში მთა-ვრობის 150 მილიონი მანათი აქვს აღნიშნული დახარჯულად ამ საქმეზე. განცხადების დასასრულს მოთვრობა ამბობს: შესაძლებელი იქნებოდა, თუ არა, ნაყლების გაუკრებელი გავგედა-სიშვილთან ბრძოლა, ხალხის გამო-კვების საქმე რომ სხვა წესითა; გვექ-ნდეს მოწყობილია? რომ პართლა საშუალო ვეკრებებით გაიტანა რუ-სეთმა თავი სიმშლითან ბრძოლაში, ამას თვით ის გაერეობავც ამტკი-უნებს, რომ ხარჯ 150 მილიონი მიუვიდათ. მაგრამ ეს ხარჯი მხოლოდ ერთი ნაწილია იმ ხარჯისა, რომელიც შარშანდელმა სიმშლიმა მი-სცა რუსეთს. ხსენებული ხარჯი ხარჯად წავადა, მაგრამ ამას გარდა, სახელმწიფო ხაზინას და საერობო-კასებს სიმშლიობისე მიზეზით შე-მოსავალი ძლიერ შემცირდა. ამ მაგალითად, სახელმწიფო ხაზინას მა-ტრო სასმელების ბეგი და სახელ-მწიფო გარდასახალი შარშან 40 მი-ლიონით ნაკლები შემოსავლი შედ-რებით წინა წელთან. წელსაც, რო-გორც მოსალოდნელი იყო, თითქმის ყოველგვარი შემოსავალი უქირდეს-ბა სახელმწიფო ხაზინას.

ყოველივე ეს მხედველობაში უნდა იქონიოს კაცმა და ინგარიშოს, როცა ზარალის რაოდენობას ვარაუ-დადებს. ანგარიში ორ გვარად უნდა იწარმოებოდეს—ხარჯი, დახარჯული ფული, ცალკე და შემოსავლის შე-კრებაც კი კლდე ცალკე. სიმშლიმა შეაკრია თვით წყარო სახელმწიფოს შემოსავლისა და ამასთანავე მოულოდ-ნელი ხარჯი მოახდინა მოთვრობას თა-ვიც. კითხვა არ უნდა, რომ შემდგომ-თვის საქმის განსაკრებლად ორ გვარად უნდა იხრუნოს სახელმწი-ფომ—საქმე ისე უნდა მოაწყოს, რომ სიმშლის დროს თავის ხარ-ჯიც ნაკლები მოუდეს ხალხისათვის და მეორეც, სიმშლიმა არ გაანადგუ-როს და არ დაპირტოს წყარონი შე-მოსავლისა. ერთის სიტყვით, სე-რობა, რომ ძირითადად შეიცვალოს აწინდელი წესი ხალხის კვების საქ-მისა. ეს ორივე ახლო ხსენებულ სა-განის ძლიერ ახლო ერთი ერთა-ნეთთან დაკავშირებული. თუ კარ-გად არ არის უზრუნველ ყოფილი ხალხის გამოკვების საქმე შემო-სავლის წყაროთა დამუშავებობა, სახელმწიფოს მოუსავლობის დროს ყოველთვის მეტის ხარჯის გაღება დასტურდება ხალხის დასამარტებლად, ხოლო თუ პირველი პირობა შესრუ-ლებულ იქნება, მაშინ სახელმწიფოს აღარც სიმშლის დიდ ხარჯი მოუვა და ორ შემოსავალი შემოსავლებმა დიდად შემოსხნებული განცხადებ-ბა მოთვრობისა სწორედ იმიტრია დაიდა საყურადღებო, რომ შარშან-დელის გაყოცელებით უზრუნველს უვარგისობა ხალხის კვების აწინდ-ელი წეს-რებისა და განუზახავს იმის წეს-ლებში დიდის ცვლილების მო-ხდება. ხალხის კვების შესახებ და-განსახმანაო, სწორია მოთვრობის განც-ხადებაში: ვერ კანახავს ქუჩის მუყუ-რებათა. პირველ ნაკლებუცხადება ხე-სენულის წეს-ლების ის არის აღნიშ-ნული, რომ მოუსავლობის დროს სათანადო დაწყებულების უქმნობო-ბისა გამოთვრობა და საზოგადო-ბა ნაძღვრად ვერ შეუტყობს ხოლ-მე საქრების რაოდენობას. სწო-

რედ ამიტომ მოხდა წელს, რომ სა-რატოვის გუბერნია ეხლანდელ სიმ-შლის გამო სესხას სხობდა მთავ-რობას და ღროზე ვერ მიიღო, რად-გან საქრების რაოდენობა კარგად და რიგანად ვერა ჰქოდა გამოთვ-რიშულ-დასაბუთებელი. ესეთივე ამბავი დემართა ბუფის სხვა გუბე-რნისა და ერობასაც. რომ ეს მხარე საქმისა კარგად იყოს დაყენებული, მაშინ ამ გვარი ამბები და გაუგებრო-ბა საქრებისა აღარ მოხდებოდა.

მოთვრობის განცხადებაში კიდევ მეორე დიდი ნაწილი აღნიშნული ხალხის კვების საქმის წეს-ლებია. ეს ნაწილი უკუნილობა იმ გვარ დაწესე-ბულებათა, რომელსაც შეველოს დუ-ყოვნებლივ, დროზე და რიგანად აღსრულებდა ხალხის გამოსავლობა სხვა-და-სხვა განკარგულებათა და ლო-რისიგებათა. ამჟამად ხსენებულ გვარ-დაწესებულებათა მაგიერობას სწე-ვიც გუბერნატორები და ერობანი, მაგრამ საქრია კიდევ მრავალი მეორე ხარისხის მოღვაწე, რომელთა სა-მაგიეროდ წარსულს ზამთრის დანი-შნულები იყვნენ დროებითი მხრუნ-ველნი და წვერნი მცირე სასოფლო საქმეობაქმელი დაწესებულებათა.

მეორე ნაწილი აქვს ხსენებუ-ლის წეს-ლების იმ მხარესაც, თუ ხალხი უზრუნველ როგორ უნდა ჰყუნ სურსათით სიმშლის დროს. წეს-ლების მიერ ნაჩვენებ ამისი წყა-რონი ძლიერ უღონოა და მეორეც მცირდობა წოდებობაზე და-პატიებელი. წეს-ლების აზრით, მხო-ლოდ სესხით უნდა დადებაროს სა-ხელმწიფო ხალხს; ხოლო ეს სესხი ადრე თუ მალე სრულიად გაანადგუ-რებს სამეურნეო ძალის გულსკაცო-ბისა... ამიტომ სენა მოთვრობამ სა-ქრით ძირითად ცვლილების მოხ-დენად ხსენებულის წეს-ლებისა.

განზრახულ ცვლილებათა მოხდენის საშუალობის მონაწილეობის მოხდენად მიუყვებელი არიან წარმომადგენე-ლი სახელმწიფო და საერობო მმარ-თველობისა, რადგან ყველა იმთა ეხლანდელ სიმშლიობის დროს ბე-რი იღეაწყეს და შეიძლება განო-საღვრი რამ ურჩინე მოთვრობას სა-შედეგად.

უცხოეთი

ინგლისი. ამ დღებში მოხდა მინისტრთა ბკობა, რომლის დროს-ღაც გარდაწყვეტილ იქნა, რომ პარ-ლამენტი დაითხოვონ 13 იანვარს. მეთაური ოპოზიციისა დეთონანდენ ამ ვადს და მოურიგდნენ მოთვრო-ბის მომხრე დასის მეთაურებს იმის თაობაზე, რომ დათავებულ იქნას პარლამენტი მუშაობა. ოპოზიციის წინააღმდეგობას აღარ გაუწყეს, აღარ დააპირებდნენ ამის გამო პარ-განუხილობა პროექტები ძველის ხარ-დამენტი მიერ იქნება განხილო-ლი. ამიტომ პარლამენტი იძულებ-ულია ძლიერ შემოიკლოს სადღე-სასწაული ვაკეობები, რომ ყველა განსახილველ პროექტის გასინჯვა და დატკიცება მოასწოს ზემოხსე-ნილებული ვადამდე ე. ო. პარლამენტის დათხოვნამდე. ამ დღებში ლობე-რალითა დასის მეთაური გოდსტრა-ნი საარჩენეო მოგზაურობას დი-

წყებს მიდლოტანში და 10 დღეს მოანდომებს ამ მოგზაურობას.

ავსტრი-ვენგრია. ავსტრიულს გა-ზეთებში მრავალი აღწერა დაბეჭდი-ლი იმ დღესასწაულისა, რომელიც პეტრო მოხდა იმპერატორ ფრანც-იოსების მიერ წმ. სტეფანეს გვირ-გვინის კურთხევის 25 წლის იუბი-ლეის გამო. ავსტრი-ვენგრისი „მო-რიგება“ 1867 წელს მოხდა. ავსტრიის იმპერატორის მიერ ვენგრის გვი-რგვინის კურთხევა დასაწყისია ვენ-გრისის აწინდლის საკონსტიტუციო წეს-წყობილებისა და, რასაკვირე-ვლია, მაღიარებელი დიდის აღტაცებით მიგებნენ იქით ორშაბათს პეტრო მისულს იმპერატორს ფრანც-იოსებს. დღესასწაულს მხოლოდ საერო და საეროვერა ხსიათი ჰქონდა. ქუ-ჩებში იმპერატორის გავლის დროს ჯარი-კი არ იყო აქეთ-იქით ჩარიგე-ბული, არამედ თვითონ ხალხი იდ-გა მწყობრად. მწყობრად იდგა ორა-სამედ დღეებშიც სხვა-და-სხვა წე-სებულებათა. მოხუცდავად ამისა, რო-ცა იმპერატორი ფრანც იოსები მი-ბრძობა პეტროს, წესიერობა არაფ-ერად არ დაზღვეულია, ყველაფრმა რიგანად და ჩინებულად ჩაიარა. მშვენიერი სანახავი იყვნენ ამ დროს ცხენოსანი ვენგრიელი მანგატნი და თავდაზნაურნი, რომელნიც ძვირ-ფასს საეროვერა ტანისამოსში იყვნენ გამოწყობილნი. მათი ცხენებიც აგ-რითვე ძვირფასად და მშვენიერად იყვნენ მორთულები. საღამოზე თე-ატრში სათებლო წარმოდგენა გი-მამათა. წარმოდგენილ იქნა განგებ-სამდღეოდ დაწერილი პიესა, რომელ-შიაც აღნიშნულია ყოველივე შესა-ნიშნავი საისტორიო ამბავი ვენგრიელ-თა ცხოვრებისა, დაწყებული 1526 წლიდან, როცა ბრძოლა მოხდა მაგაჩში, ვიდრე 1867 წლამდე, რო-ცა ავსტრიის იმპერატორმა ფრანც-იოსებმა იტურბას ვენგრის გვირგვი-ნი წმ. სტეფანესი.

ოსმალეთი. ერთს ინგლისურს გაზეთს სწერენ საბერძნეთის ქლაქ პირიდან: „აქ ამბავი მოვიდა, რომ სომხეთში, მუშისა და სასუნის ოლ-ქებში აჯანყება მოხდაო. ოსმალეთის მთავრობამ ჯარი გაგზავნა აჯან-ყებულთა დასამწყვდებლად, მაგრამ ვერას ვახდა. ჯარი ოსმალეთისა ძლელე იქნა სომხების მიერ, ამბო-ვნა, აჯანყება თანდათან უფრო და უფრო ვრცელდებოა.

ფინლი რედაქციის მიხარო 21 აპრილს გამართულ წამოადგენი-დამ რაბათის დედათა სკოლას დაწმა წმინდ შუოსსკადა 30 შ. 32 გ., რომ-ელდაც, მონაწილეთა სურვილისამეხს, შეემატა ამ თანხას, რომელცე ერთადე-ს ამ სკოლისათვის შენობის ასაყდა. ამ თანხასა დაუდეს იყო 111 მან. 68 გ., მათ შუადეც 142 მან. ამ თან-ხას სასარგებლოდუც. აჯამეც შუოსს-წარა 10 მან., მასასადაც, სულ შესდგა 152 მანეთი. გაზეც კომპეტო ასადე-გასა საქედათქმელად საზოგადოებას ზუსდათდას მხედლობას უცხადებს ბანს აჯამეს და წარმოდგენის გამართოვლი; სასჯელდამ: ბან ე. ბ. და ნ. გ. ასათი-ანებისა და ნ. გ. ბ. და ნ. გ. ასათი-ანებისა, გ. გ. ვაგაიამეს, ა. ო. ყორ-ანისა, ს. აჯამეს და გ. გუოსოსკ

